

1

Engin, masmavi okyanustaki bir adada, palmiye ağacının üzerinde, bir kız yaşıyordu.

Nim'in saçları dağınık, gözleri parlaktı. Boynunda üç tane ip vardı. İplerden biri küçük bir dürbün, ikincisi ıslık çalan bir deniz kabuğu, üçüncüsüyse kınının içinde iri, kırmızı bir çakı taşıyordu.

Küçük dürbünüyle babasının teknesini seyrediyordu. Tekne, kayalıkların arasından okyanusun derin karanlığına doğru yol alıyordu. Jack, Nim'e el salladı. Babasının onu göremeyeceğini bilmesine rağmen Nim de ona el salladı.

Daha sonra, beyaz yelkenler rüzgârı yakaladı ve babasını gözden uzaklaştırdı. Nim artık yalnızdı. Üç gün üç gece yapılması gereken her şeyi Nim yapacaktı.

"İhtiyacımız olan ilk şey kahvaltı," dedi Nim. Dört tane olgun hindistancevizini güüüm! diye kumun üzerine fırlatarak ağaçtan indi.

Sonra deniz kabuğundan yapılmış düdüğünü iki kez uzun uzun öttü. Düdüğün sesi, denizaslanının balık yakalamakta olduğu uzak kayalıklara kadar ulaştı. Selkie başını sudan çıkardı. Ağzındaki balığı hemen yutup kumsala varmak için suya daldı.

Ve evin yanındaki kayalıktan Fred seğirterek geldi. Fred, sevimli, sivri burnuyla, ejderha kadar inatçı bir iguanaydı. Nim'in ayaklarının etrafında dolanıyor, kendini zorla sevdirmek istiyordu.

Nim, "Günaydın demeye mi çalışıyorsun, yoksa kahvaltım mı dileniyorsun?" diye sordu.

Fred, hindistancevizlerine dikti gözlerini. Açık sözlü bir iguanaydı.

Hindistancevizlerini delmek zordur, ama Nim bu konuda uzmandı. Bir taş ve sivri uçlu bir çivinin yardımıyla bir delik açtı ve meyvenin suyunu içti, kabuğunu kırarak içindeki etli kısmı bulup çıkardı. Fred kendine düşen kısmı kaptı, yutuverdi.

Deniz iguanaları hindistancevizi yemezler, ama bunu Fred'e söyleyen olmamıştı.

Şimdi Selkie, onları selamlamak için kumsala gelmişti. Nim, "Biz de geliyoruz," diye seslenerek kayalardan suya atladı.

Selkie suyun altında kıvrılıp uzanarak, Nim'in dalgaların arasından süzülmesini sağlıyor, koca gövdesiyle suya batıp çıkıyordu. Nim ona sıkıca tutundu. Kısmen bir denizaslanı, kısmen bir kız; fakat tamamen okyanusun bir parçasıydı artık.

Sonra Selkie ve Fred, kayalıklara güneşlenmeye çıktı. Nim de evine geri döndü. En sevdiği mavi şişesinden bardağına su doldurdu, suya ihtiyacı olan çimlerle kaplı bir yerde dişlerini fırçaladıktan sonra işine döndü. O gün çok işi vardı. Çünkü kendi işlerinin yanı sıra Jack'in yaptığı işlerin de bazılarını yapmak zorundaydı.

Uzun yıllar önce, henüz bir bebekken, sadece babası değil, bir de annesi vardı Nim'in. Annesi bir gün mavi bir balinanın midesini incelemeye gitti. Binlerce yıldır kimsenin yapmadığı ilginç bir deneydi bu ve Jack, her şeyin yolunda gideceğini, güvenli bir araştırma olacağını söylemişti. Taa ki film çekmek isteyen Safari Turistleri, pembeli morlu dev tekneleriyle Nim'in annesinin ve balinanın etrafında dolanıp gürültü patırtı çıkartıncaya kadar... Jack onları durdurmaya çalıştığında turistler kaba hareketler yapıp tekneyi balinanın burnunun dibine sürdüler.

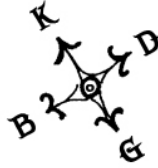
Balina paniğe kapıldı ve suya daldı. O kadar derine daldı ki bir daha ne zaman, nerede suyun yüzeyine çıktığını gören olmadı.

Nim'in annesi de bir daha geri dönmedi.

Jack, bebeğini teknesine aldı; olur da Nim'in annesi, okyanusun herhangi bir yerinden çıkar ve onları nerede bulacağını bilemez diye, bir yelkenliyle denizlerde dolaşmaya başladı. Bir gün, bebek büyüyüp küçük bir kız olduğunda Jack bu adayı buldu.

Dünyanın en harika adasıydı burası. Beyaz istiridye kabuklarıyla dolu sahil, altın sarısı kum, üzerlerine çarpan dalgalardan püsküren suyun gökkuşağı oluşturduğu yuvarlak siyah taşlar... Yükseklerinde yeşil yağmur ormanları, eteklerinde çayırlar olan heybetli bir dağı vardı. Ayrıca temiz içme suyu olan bir gölet, bu gölete kaymak için bir çağlayan ve yeşil çayırların beyaz istiridye kabuklu sahille buluştukları gizli bir kovukta 'ev kurabilecek bir yer...

Adanın çevresinde, sadece en küçük teknelerin aralarından geçebileceği, bir tarafta siyah kayalar, diğer tarafta beyaz uçurumlar arasında kıvrılıp giden, labirenti andıran kayalıklar vardı.

Anahtar Deliği
Koyu

Tıslayan
Taşlar

Denizaslanı
Burnu

Mercan
kayalıkları

Selkie'nin
kayası

Gözetleme
palmiyesi

Deniz Kabuğu
Kumsalı

Ev

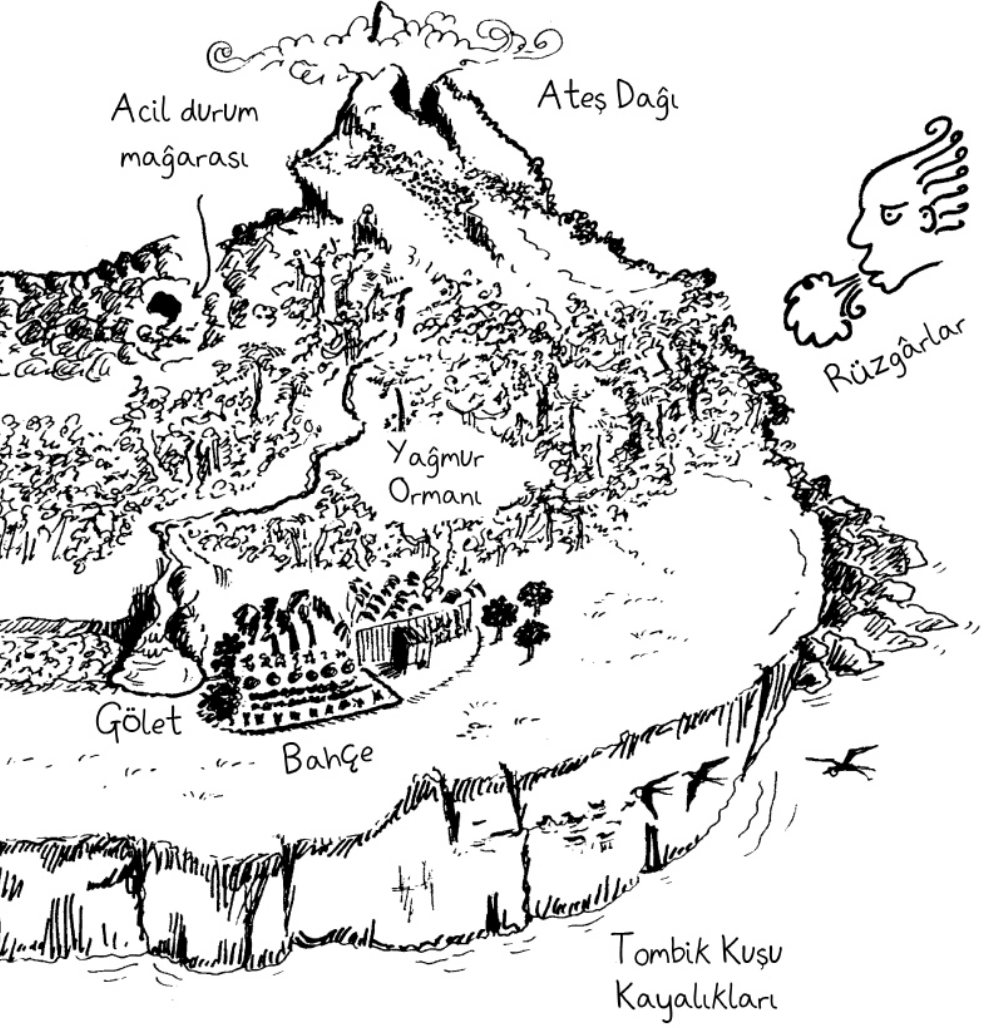
Çayırlar

Kaplumbağa
Kumsalı

Okyanus
akıntısı

Ölçeksizdir

Jack yelkenlisini, son kez bir şehre yanaştırdı. Teknesini, bahçeye ekmek için bitki tohumları ve bilimsel araştırmaları için gerekli malzemelerle doldurduktan sonra sadece kızı ve kendisi için bir ev inşa edip bu adaya yerleşti. Nim'in annesinin okyanusun dibinde kaldığını kabul ediyordu artık.

Bir denizkızı gibi, diye düşünüyordu Nim.

Jack, suların sürüklediği odunlar ve ağaçların sağlam dallarıyla bir ev yaptı. Evin çatısı sazdan, zemini ise molozdan yapılmıştı. Çatıya bir uydu çanağı ve el fenerinin, cep telefonunun ve dizüstü bilgisayarın pillerini şarj etmek için bir güneş paneli taktı.

Döşek yapmak için palmyelerin hışırdayan yapraklarını kullandı. Ayrıca bir masa, iki sandalye, bir çalışma masası, bilimsel çalışmalarını saklamak için kitaplık, hindistancevizi kabuğundan kâseler ve deniz kabuğundan tabaklar yaptı. Ateş Dağı'nın eteklerindeki verimli topraklarda bir sebze bahçesi oluşturdu ve buraya avokado, muz, marul, portakal, ananas, tatlı patates, domates; boru ve benzeri kullanışlı malzemeler yapmak için de bambu ektiler.

Sonra bilim insanı olarak çalışmaya devam etti. Nim büyüdükçe babasına yardım etmeye başladı. Barometreyi okudular, her gün ne kadar yağmur düştüğünü, rüzgârın ne kadar güçlü estiğini, gelgit sırasında suyun ne kadar yükseldiğini ve alçaldığını ölçtüler. Bunları koyu renk bir tahta kalemiyle beyaz, temiz bir çizelgeye kaydettiler.

Adada yetişen bitkileri ve yaşayan hayvanları incelediler. Kuşların ayaklarına, Jack'in unutmaması için –Nim zaten unutmazdı– doğum tarihlerini, anne ve babalarını belirten mavi şeritler bağladılar.

Bazen Jack, iklim, bitkiler ve hayvanlarla ilgili makaleler yazıp bilim dergilerine, üniversitelere e-posta ile yollardı. Bazen de bazı insanlar e-posta yoluyla ona sorular sorardı. Jack onlara tropik fırtınaları, iguanaları, deniz yosunlarını anlatırdı ama Safari Turistlerinin adayı bulmamaları için adanın nerede olduğunu asla söylemezdi. Çünkü Jack, bu turist kabilelerinden, deniz yılanları ve akreplerden nefret ettiğinden daha fazla nefret ediyordu. Yılda bir kez gelip kitap, kâğıt, un, maya, çivi, kumaş gibi kendilerinin imal edemediği şeyleri getiren erzak gemisinden başka, yerlerini bilen yoktu. Gemi kayalıkların arasından geçemeyecek kadar büyüktü. Bu yüzden Jack'le Nim tekneyle gemiyi karşılamaya gidiyorlardı. Gemi kaptanı adanın ne kadar harika bir yer olduğunu hiçbir zaman öğrenemiyordu böylelikle.

Ve her gün, Jack yeni bir deniz kabuklusu ya da kelebek türü keşfetmek için ne kadar sabırsız olursa olsun, bahçeyle ilgileniyorlar, toprak kuruyorsa suluyorlar, otları temizliyorlar ve olmuş ürünleri topluyorlardı. Jack aletler için üç duvarlı bir depo inşa etti. Muzları asmak için bir çengel ve kesmek için bir de pala vardı burada. Nim'in en sevdiği alet, palaydı.

Nim, bahçe bakımını yaptıktan, akşam yemeği için balık avladıktan ve gelgit sırasında sahile odun, şişe gibi şeylerin vurup vurmadığına baktıktan sonra okula gidiyordu.

Onlar buna okula gitmek diyorlardı, ama okul kapalı bir yer değildi ve sıra filan da yoktu. Yıldızları incelemek için karanlıkta kumsalda oturur, kuşları yuvalarında görmek için kayalıklara tırmanıyorlardı. Nim, yunusların dilini, minik yengeçlerin suda nasıl yüzdüğünü öğrendi. Bulutları izlemeyi ve rüzgârı dinlemeyi de...

Bazen bütün günü denizaslanı gibi böğürerek, tombik* gibi cıyaklayarak, planktonlar gibi kimıldayarak geçirirlerdi.

Jack, planktonlara hayrandı. Nim en çok gece denizde parlayanları severdi, ama Jack hepsine hayrandı. Çünkü planktonlar çok küçüktüler. Küçük balıklar onları, büyük balıklar küçük balıkları, en büyük balık da büyük balıkları yediği ve onların yokluğu dünyada hiç balık olmaması anlamına geldiği için çok önemliydiler.

* Uzun kanatlı bir deniz kuşu [Ç. N.]